

εἰδοποιήσεις. Δι' αὐτῶν κατὰ τὰς ἐκλογὰς συνίστανται τοὺς ὑποψηφίους τῇ ἐκλογῇ τῶν συμπολιτῶν αὐτῶν, δι' αὐτῶν ἐργολάβος τις θεάτρου ἀνήγγελλε τὴν ἡμέραν καὶ τὸ πρόγραμμα τῶν παραστάσεών του, ἰδιοκτῆτης τις ἐγνωστοποιεῖ τῷ δημοσίῳ ὅτι εἶχε κατάλυμα δι' ἐνοικίαςιν μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ἰουλίου, δι' αὐτῶν καὶ ὁ κύριος τοῦ ξενοδοχείου τοῦ Ἀλέκτορος ἢ τοῦ Ἐλέφαντος προσεκάλει τοὺς ὀδοιπόρους παρ' αὐτῷ, ὑποσχόμενος αὐτοῖς καλὸν γεῦμα καὶ πᾶν εἶδος εὐκολίας, *omnia commoda praestantur*· δι' αὐτῶν ἔτι ζητοῦσι τὰ κλαπέντα ἢ ἀπολεσθέντα πράγματα, καὶ ὑπόσχονται ἀκούσαν ἀμοιβὴν διὰ τὸν εὐρόντα αὐτά. «Κρατὴρ οἷον ἐγένετο ἄφαντος ἐκ τοῦ ἐργαστηρίου, ὁ δὲ φέρων αὐτὸν θέλει λάβει 65 σεστέρια (13 φράγκα), φέρων δὲ τὸν κλέπτην θέλει λάβει τὸ διπλοῦν.» Τὸ τρίτον τῶν ἐπιγραφῶν εἶδος περιέχει τὰς δι' ἄκρας μαχαίρας ἢ ἡλου ἀπλῶς κεχαραγμένας, εἴτε ὑπὸ ἐρωτολήπτων ἀρεσκομένων, ἐνῷ περῶσι, νὰ χαιρετῶσι τὴν ὡραίαν αὐτῶν, εἴτε ὑπὸ πονηροῦ τινος ἀστείου, εὐχαριστομένου ἵνα πληροφορήσῃ ἡμᾶς ὅτι κατέχεται ὑπὸ φλέγματος, ἢ βαρβάρους ἐπικαλοῦντας τοὺς μὴ ἔχοντας τὴν διάκρισιν νὰ προσκαλῶσιν αὐτὸν νὰ γευματίσῃ, εἴτε ὑπὸ τινων κακολόγων μανθανόντων ἡμᾶς, ὅτι ὁ Ἰπάφρος εἶναι ἐξηχρεωμένος, ὅτι ὁ Ἀνώμαλος καὶ ὁ Βερέκωννος εἶναι ὀκνηροί, ὁ δ' Ὀππιος κλέπτης (1). Αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται, *graffiti*, ὡς ὀνομάζουσιν αὐτάς ἐν Ἰταλίᾳ, ἄνευ τῆς Πομπηίας, ἐξαίφνης καὶ ἐν μιᾷ καταστραφείσης καὶ δικτηρησάσης αὐτάς, ὑπερ εὐτύχημα μέγα, δὲν θὰ ἔφθανον μέχρις ἡμῶν. Οὐδεὶς ὁ ἀμφιβάλλων, ἀληθῶς πόσα ἠδύναντο νὰ πληροφορήσῃσι ταὺς μεταγενεστέρους, ἐὰν μέχρις αὐτῶν ἐσώζοντο αἱ

μικραὶ αὗται ἀστείότητες αἱ τοὺς τοίχους στολίζουσαι, τῆς ἀστυνομίας συγχωρούσης αὐτάς. Ἡ σπουδὴ τῶν ποικίλων τούτων ἐπιγραφῶν εἶναι πλήρης δι' ἡμᾶς ἐνδιαφέροντος, καθότι ἕκαστος τῶν τριῶν τούτων διαφόρων ὁρίλων ὁδηγεῖ ἡμᾶς κατὰ βαθμοὺς ἐν τῷ βίῳ τῆς μικρᾶς πόλεως, ἕκαστος δεικνύει ἡμῖν κάλλιον ἰδιαιτέραν τάξιν κατοίκων. Ἐνῷ αἱ τῶν μνημείων ἐπιγραφαὶ ὁδηγοῦσιν ἡμᾶς ἐν κόσμῳ ἐπισήμῳ, αἱ *graffiti* ἀπ' ἐναντίας ὁμιλοῦσιν ἡμῖν περὶ τῶν ἐρώτων καὶ τῶν θυμῶν τῶν μικρῶν. Μετὰ τούτων ὅθεν καὶ μετ' ἐκείνων θέλω προσπαθῆσαι νὰ γνῶρίσω τὴν Πομπηίαν καὶ τοὺς πολίτας αὐτῆς.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές φυλλάδιον.)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ. (1)

Β.

Ψῆφοι τοῦ πατριάρχου κυρ Θεολήπτου
τοῦ πρώην Φιλιππουπόλεως.

Τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας δίκην νηὸς ἐν πελάγει χειμαζομένης, καὶ κατὰ τὸν πονηρὸν κλύδωνα τῶν ἀλλεπαλλήλων σκανδάλων καὶ μυρίων ἀτόπων τοῦ ἐπιβάντος Πατέστου καταβαπτίζεσθαι κινδυνεύουσης, ὡς ἐκ πολλῶν ὀλίγα ἐν τῇ εὐλόγῳ καὶ συνοδικῇ καθαιρέσει αὐτοῦ φαίνονται, ἡμεῖς οἱ τε ἐνταῦθα νῦν παρόντες καὶ ὑπογράψαντες πατριάρχαι καὶ μητροπολίται, καὶ οἱ πρὸ μικροῦ τῶν κακῶν τοῦ Πατέστου ἐμφορηθέντες, καὶ ἀποδημήσαντες ἀδελφοὶ ἡμῶν, ὅ τε Τορνόβου, ὁ Λαρίσης, ὁ Μεθύμνης, ὁ Ναυπάκτου, ὁ Βερρόιας, ὁ Πωγωνιανῆς, καὶ οἱ ἄλλοι ὧν τὰς γνώμας ἔχομεν ἐνταῦθα, ὁρῶντες ἀδυνάτως ἔχοντα νεῦσαι τὸν βασιλέα καὶ ἐπανελθεῖν τὸν πατριάρχην κυρ Ἰερεμίαν, ὡς ὥφειλε, λύπην εἰχομεν οὐκ ὀλίγην, διαμένουτος τοῦ Πατέστου, καὶ αὐξανομένων τῶν παρανομιῶν καὶ διὰ τοῦτο νύκτα τε καὶ ἡμέραν οὐδὲν ἕτερον ἐλογιζόμεθα καὶ ἐζητοῦμεν εὐρεῖν, εἰμὴ τὸν δυνησόμενον, συνάρσει Θεοῦ καὶ δυνάμει τοῦ βασιλέως, ἀποδιῶξαι μὲν τὸν τυραννοῦντα τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ, ἀπαλλάξαι δὲ καὶ ἡμᾶς τῆς καταδυναστείας ταύτης, τοὺς τε Θεοῦ κανόνας, καὶ ἱεροὺς νόμους καὶ πᾶσαν ἐκκλησιαστικὴν ἀνασῶσαι τάξιν ἐλέγομεν δὲ τοῦτο

(1) Ἐκ τῶν τριῶν τούτων τῶν ἐπιγραφῶν τάξιον, ἢ μὲν πρώτη συνελήχθη ὑπὸ τοῦ K. Mommsen (*Inscriptiones regni Neapolitani*, Lips., 1852), ἢ δὲ τελευταία ἐν τινι περιεργῷ συγγράμματι τοῦ πατρὸς Garrucci, οὗτινος ἢ 6' ἐκδοσις ἐφάνη ἐν Παρίσις ὑπὸ τὸν τίτλον *Graffiti de Pompéi*. Δυστυχῶς ὁ πατὴρ Garrucci εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν σοφῶν, τῶν μὴ ἀποφασίζοντων ν' ἀγνωστί τι. Θέλει νὰ αἰτιολογῇ τὰ πάντα, καὶ οὐδὲν συγκρίνεται τῇ ὁρμῇ τῶν ἐπιβεβαιώσεών του ἐν τοῖς πλέον ἀμφιβάλοις ζητήμασιν. Ὡς πρὸς τὰς διὰ γραφίδων γεγραμμένας ἐπιγραφάς, αὗται οὐδαμῶς συνελήχθησαν, πρέπει δέ τις μετὰ κόπον νὰ τὰς ζητήσῃ ἐν τῷ Βούρβουνι καὶ Μουσείῳ, τῇ Ἐφημερίδι τῶν ἀνασκαφῶν, ἢ ἐν ταῖς εἰδήσεσι τῶν περιηγητῶν.

οὐ μόνον καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἰδίᾳ, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀλλήλους, πολλάκις συναθροίζόμενοι, καὶ παρακαλοῦμεν ἀλλήλους εἰς τοῦτο τὸ ἀναγκαῖον καὶ κοινῇ συμφέρον ἄγαθόν. Ἐπεὶ τοίνυν Θεοῦ προνοία καὶ χάριτι ἐξέβη τοῦτο τανῦν, καὶ ὁ τὸ πρὶν κατορχούμενος πάσης τῆς ἐκκλησίας Πατέστος κατεδικάσθη καὶ κατεκρίθη ὡς δεῖ, ἔμεινε δὲ πάλιν ἡ ἐκκλησία Χριστοῦ ἀποστάτευτος, ὅπερ ἀσύμφορον πάντῃ καὶ βλαβερὸν, ὡς ψυχικὴν τὴν ζημίαν φέρον, τούτου χάριν συνοδικῶς παρρησίᾳ πάντων, πολλῶν κινήθέντων λόγων, καὶ τῶν ἐν ὑποψίᾳ θεραπευθέντων μετὰ αὐτοῦ ἀφορισμοῦ, ἐπὶ διορθώσει τῶν ἀπλουστέρων, συνελθόντες· ἐν τῷ πατριαρχικῷ θείῳ ναῷ τῆς Παμμάκαριστου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς δεσποίνης καὶ τροφοῦ πάντων ἡμῶν, δεῖν ἔγνωμεν ψήφους ποιῆσαι κανονικῶς εἰς τὸν ἀγιώτατον τοῦτον θρόνον Κωνσταντινουπόλεως, ἐν αἷς διασχεψάμενοι καὶ προσηκόντως ἐκλεξάμενοι, ἐθήκαμεν τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Φιλίππουπόλεως, ὑπέρτιμον καὶ ἔξοχον πάσης Δρυγοβιτίας κύρ Θεόληπτον, ἄνδρα τίμιον καὶ ἱκανὸν εἰς τὸ ἀναδέξασθαι τὸν πατριαρχικὸν τοῦτον θρόνον, ἀγαπητὸν ἀδελφὸν ἡμῶν καὶ συλλειτουργὸν ἐν ἀγίῳ πνεύματι, ὡς ἀγρυπνήσαντα πρὸ τῶν ἄλλων καὶ σπουδάσαντα τὴν τοῦ τυράννου κατάλειψιν, καὶ τελειώσαντα τὴν ἡμετέραν ἔφεσιν καὶ ἔλευθερίαν, β' τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην Παλαιῶν Πατρῶν κύρ Ἀρσένιον, καὶ γ' τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Σινᾶ καὶ Ραϊθίου κύρ Εὐγένιον· ὅθεν κατεστρώθησαν ἡδὲ ἐν τῷ ἱερῷ κώδικι, κατὰ τὸ ζ' ρ' Φεβρουαρίου κζ', ἡμερᾶ Σαββάτῳ α' τῶν ἀγίων νηστειῶν, ἰνδικτιωνος γ'.

(Οἱ αὐτοὶ καὶ εἰς τὰς ψήφους πατριάρχαι καὶ ἀρχιερεῖς).

Εὐχὴ κατὰ τὸν κανόνα.
 Ἀθώωσις ἐννομος κατὰ κανόνα γενομένης
 καθαιρέσεως τοῦ οἰκουμενικοῦ δεσπότη
 ἡμῶν κύρ Ἰερεμίου.

† Φανερόν καὶ ὁμολογούμενον τοῖς πᾶσιν ἔστιν, οὐ μόνον ἀρχιερεῦσι καὶ κληρικοῖς, ἀλλὰ καὶ παντὶ τῷ χριστιανίῳ πληρώματι, ὅτι ὁ χρηματίσας πατριάρχης κύρ Μητροφάνης, πᾶσαν σπουδὴν ποιησάμενος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καθελεῖν τὸν πρὸ αὐτοῦ πατριαρχεύσαντα κύρ Ἰωάσαφ, ὡς παρὰ τοὺς θείους κανόνας τὸ σιμωνιακὸν ἐργαζόμενον, στηρίζει τε τὴν ἐκκλησίαν Χριστοῦ, καὶ τὸ κύρος ἐπιβραβεύει· τοῖς τῶν πατέρων θε-

σμοῖς, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔπραξεν ὕστερον, μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἀξίαν, πωλὼν προφανῶς τὰς μητροπόλεις, καὶ μηδεμίαν χειροτονίαν ἄνευ χρημάτων ποιῶν, δι' ἅπερ πάντα κανονικῶς καὶ συνοδικῶς τὸν πρὸ αὐτοῦ κατεδίκασε, δηλὸς ἐγένετο, ὡς οὐ θείῳ ζήλῳ, οὐδὲ τῆς τῶν κανόνων φροντίζων συστάσεως ἐποίησεν, ἅπερ ἔδρασεν, ἀλλὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς ἀξίας μόνον ὁρῶν, ὡς ἀπὸ τοῦ τέλους ἐδειξεν, ὁλοτελῶς κατεφρόνησε τῶν κανόνων, καὶ τὸ σιμωνιακὸν ἀναίθην ἐργάζετο· τοιγαροῦν τοιαύτην ὑπόληψιν ἔχων περὶ τοὺς θείους θεσμούς, καὶ οὕτω τοὺς θείους καὶ ἱεροὺς κανόνας ἀποδεχόμενος, οὗς αὐτὸ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐλάλησε διὰ τῶν πατέρων, καὶ πρὸ ὀλίγου τοιαῦτα ἐτόλμησε· βουλόμενος γὰρ καὶ αὐθις δρᾶσθαι τοῦ πατριαρχείου, καὶ μάλιστα μετὰ τὴν παραίτησιν ἣν ἔδωκε τοῦ τε θρόνου καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτῆς, καὶ ἀντ' αὐτοῦ κατέστη συνοδικῶς ὁ πατριάρχης κύρ Ἰερεμίας, δέον συνόδῳ ἀρχιερατικῇ προσδραμεῖν καὶ κανονικῶς παραστήσαι τὴν ἣν ἔλεγε βίαν· ὁ δὲ οὐδενὸς τῶν τοιούτων φροντίσας, ἀδεία μόνῃ βασιλικῇ, αὐτονόμως καὶ αὐτοκλήτως τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀνέλαβε, καὶ παραχρῆμα διώξας τὸν δηλωθέντα πατριάρχην κύρ Ἰερεμίαν, πρὸ πάσης ἄλλης συνοδικῆς ἀδείας καὶ σκέψεως, τὰ ἀρχιερατικὰ πάντα ἐργάσατο, καὶ τοῖς προτέροις προσέθηκεν ὁμοίᾳ· ἐπεὶ δὲ μετὰ τὸν λόγον ἐγένετο παρὰ πάντων ὡς παρανόμως τὸν θρόνον ἀνέλαβεν, εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, καὶ ὅσος ὁ κίνδυνος λογισάμενος, τοὺς εὐρεθέντας ἀρχιερεῖς ἀθροίσας καὶ ἄκοντας, ἠθέλησεν ὕστερον διορθῶσαι, ὧν παρημέληκε πρότερον· καὶ δὴ ἀκαίρως τὴν ἑαυτοῦ παραίτησιν ἀπίστευτον δεικνύναι βουλόμενος, βίᾳ μὲν ἔλεγεν αὐτὴν γεγενῆσθαι τοῦ Καντακουζηνοῦ Μιχαήλ, καὶ μαρτυρίας προέτεινε, οὐδεὶς δὲ τῶν μαρτυρησάντων τὸ εἶδος τῆς βίας ἠδυνήθη εἰπεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι ἤκουσαν ἀπειλὰς θανάτου ἰδίᾳ παρὰ τοῦ Καντακουζηνοῦ· οἱ δὲ ὡς ἤκουσαν τοῦτο παρὰ ἑτέρου· ἄλλοι δὲ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ γέροντος κύρ Μητροφάνους· οὐδεὶς δ' ἐφάνη μαρτυρῶν, ὅτι παρόντος τοῦ τε βιαζομένου καὶ τοῦ βιάζοντος, τὰς ἀπειλὰς ἤκουσεν, ἢ ἔργον εἶδε ποτε βίας· ὥστε ἐκ τοῦ σκοποῦ ἐνεστίν, ὡς τὰ τῆς βίας, ἧς ἔλεγεν, οὐκ εἶχε λόγον τινα· καὶ τοῦτο μὲν ἦν α'. — β' δὲ ὅτι ἐπίβασις ἦν ἡ πρὸς τὸν πατριάρχην κύρ Ἰερεμίον, καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐδεμίαν ἐδειξε μαρτυρίαν· ἐπίβασις γάρ ἐστι κατὰ νόμους ἢ κατὰ αὐτονομίαν, ἢ κατὰ τινα φαῦλην

οικονομίαν τοῦ σχολῆν ἄγοντος, ἡ καὶ τοῦ ἔχοντος ἐκκλησίαν ἐπισκόπου πρὸς χηρεύουσιν ἐκκλησίαν, παράλογος ἐπεισγωγή· τοῦτο δὲ οὐ τοιοῦτον· ἀλλὰ πικραίνοις ἦν, καὶ συνοδικῇ γνώμῃ προεχειρίσθη· καὶ μετὰ τοῦτο ὅτε γέρων κύρ Μητροφάνης ἐκεῖνος, τὸν χειροτονηθέντα κύρ Ἰερεμίαν, μεταπεμφόμενος ἡσπάσατο, ἐστιχθεὶς μετ' αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ ἀναδεξιόμενος τὸν θρόνον, τὰ ἴσα τούτοις, εἰργάσατο εἰρηνικῶς καὶ ἀταράχως· γ' ὅτι καὶ πολλοὺς τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων τυραννικῶς μετὰ φυλακὴν τε καὶ δεσμὰ, εἰς ἐξορίαν ἀπέπεμψεν ὁ αὐτὸς πατριάρχης· περὶ τούτου καὶ γράμμα συνοδικὸν ἐνεφάνισθη, ὑπογραφὴν ἔχον καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀλεξανδρείας μετὰ συνόδου ὑπερτελοῦς, ὅτι ἄδεια πᾶσα ἐδόθη αὐτῷ τοὺς ἀπειθοῦντας τῇ ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καὶ αὐθαδῶς ἐπεισπηδῶντας ταῖς μητροπόλεσι, ζώντων ἔτι τῶν προστατευόντων αὐτῶν, καὶ τοὺς καθαιρέσιν ὑποστάντας νόμιμον, εἴτα καὶ αὖθις ἐνοχλοῦντας καὶ παραβαίνοντας, ὡς οἷόν τε παιδεύειν καὶ παρὰδιδόναι τῇ ἀρχῇ, ἀνευθύνου τούτου μένοντος, εἶγε καὶ αὐτὴν τὴν εὐσέβειαν ἀρνήσονται· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀθωώσεως ἐκείνου· ἐπεὶ δὲ ὁ αὐτὸς κύρ Μητροφάνης περιποιούμενος ἑαυτῷ μείζονα ἀσφάλειαν, καθαιρέσιν ἠθέλησε ποιῆσαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου τοιαῦτά τινα αἰτίματα προέφερε· α', ὅτι ἠθέτησε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ, ἣν ἔλεγε πεποινηκέναι, ὁμολογήσας εἶναι ὑπὸ καθαιρέσιν, εἶγε ὅλως αὐτὴν ἀθετήσῃ· ὑπόσχεσις δὲ τοιαύτη οὐκ ἐφάνη, ὑπογραφὴν αὐτοῦ ἔχουσα μεμαρτυρημένην, ἀλλὰ χάρτης ἦν κενὸς καὶ ὑπὸ αἵρεσιν· β', ὅτι ἀνάβαιν τῆς ἐκκλησίας ἐποίησεν ἐξωτερικὴν, καὶ τοῦτο φαίνεται ἄδεκτον· ἐπεὶ, εἴ ἦν τοιοῦτον, ἔμελλεν ἂν γραφῆναι ἐν τῷ καταστίχῳ τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἐκκλησίαν διανοχληθῆναι· τὸ δὲ, οὐδὲν τοιοῦτον ἦν· ἀλλ' ἐκ φιλονεικίας ἀρχόντων τινῶν λόγοι ἀπλοὶ καὶ ἄστατοι ἐλαλήθησαν· γ', ὅτι τρεῖς ἐμνηνύθη παρὰ ἀρχιερέως καὶ οὐκ ἀπήντησεν· οὕτε δὲ τῶν διαμνηυσάντων ἀρχιερέων φαίνονται τὰ ὀνόματα, οὐδὲ καιρὸς ἐδόθη μετὰ τῆς διελυγίας, ὡς περ ἀπαιτοῦσιν οἱ νόμοι· δι' α' πάντα οἱ τότε παρόντες, ἀρχιερεῖς πολλὰ σπουδάσαντες ἐκφυγεῖν, καὶ μὴ ψηφίσασθαι τὴν καθαιρέσιν, τέλος οἱ μὲν βία καὶ ἀπειλῇ καθαιρέσεως, οἱ δὲ ἀνάγκῃ ἄλλῃ τε καὶ φιλίᾳ συνέθεντο, καὶ τὴν ἀσύστατον καὶ παρὰ κανόνας καθαιρέσιν ἐποίησαντο, κατὰ πάντα ὁμοίαν οὖσαν καὶ ἀκόλουθον τῇ κακῶς γενομένῃ ἀθωώσει τοῦ γέροντος κύρ Μη-

τροφάνους· φησὶ γάρ ὁ ρκ' κανὼν τῆς ἐν Κερθαγένῃ συνόδου· οὐ δυναστεία χρώμενον τὸν ἐπίσκοπον χώρας ἐπιδράττεσθαι ὑφ' ἑτέρου ἔτι κατεχομένης, ὡς αὐτῷ δῆθεν διαφερούσης, καὶ βουλομένου καὶ μὴ τοῦ ἐκταῦθα λαοῦ· τῇ δὲ τῶν ἐπισκόπων κρίσει τοῦτο ἀνατιθεῖναι καὶ παρ' αὐτῶν ἀπολήψεσθαι προσδοκᾷ τὸ οἰκείον· ἀντεκδικητὸς δὲ γεγόμενος, δίκαιος ἂν εἴη τοῦ οἰκείου στέρεσθαι δικαίον, ζημιούμενος τὸ ἀφαιρῆθαι δυναστεία. Ὁ δὲ ιε' τῆς αὐτῆς συνόδου· Ἰερωμένοις ἅπασιν καὶ μοναχοῦς ἐράγουσι καὶ ἐναγομένοις, τὸ τῆς ἐκκλησίας ἀνοίγουνσι· δικαστήριον, εἴτε ἐκκλησιαστικά εἴτε χρήματα τὸ ζητούμενον εἴη· ἂν δὲ τις τούτῳ πολιτικοῦ ἐληται δικαστηρίου, ἐκείνου καταφρονῆσαι, παρ' αὐτῷ γε τοῦτο φησὶ τοῦ ἰδίου ἐκπείσεται βαθμοῦ· καὶ εἰ ἀθῶος ἐν τούτῳ δεχθῇ τῶν ἐκκλησιαστικῶν· περὶ δὲ τῶν λεγόντων ὡς οἱ θεοὶ κανόνες οὐ παραδέχονται τὴν παραίτησιν, λέγομεν ἅπερ ἐμάθομεν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀρχίας καὶ οἰκουμένης· γ' συνόδου, τῆς ἀποσταλείσης πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ σύνοδον περὶ Εὐσταθίου τοῦ ἐπισκόπου· ὅτι τεθοροβημένος ὢν ὁ αὐτὸς Εὐστάθιος καὶ ἀδοκῆτοις περιστάσεσιν ἐμβεβηκώς, εἴτα ἀπειρηκέναι τὴν ἀντίστασιν τῶν ἐπενηνεγμένων αὐτῷ φροντίδων, καὶ διακρούεσθαι τὰς παρὰ τῶν ἐπιφρομένων αὐτῷ δυσφυμίας μὴ δυνάμενος, παρητήσατο· ἐπειτα τῇ συνόδῳ ταύτῃ προσήλθε, καὶ οὐ χωρὶς συνόδου ἐδράξατο τὴν ἐπισκοπὴν, ὅπερ ὁ Μητροφάνης ἐποίησε· καὶ αὐτῇ γε ἡ γ' σύνοδος προσελθόντι τῷ Εὐσταθίῳ, οὔτε ἐπισκοπὴν οὔτε ἄδειαν προστασίας αὐτῷ ἔδωκεν, ἀλλὰ μόνον ὄνομα ἐπισκόπου, ἀδιάσειστον καταλιπούσα τὸν ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθέντα· πόθεν οὖν ἔσχε δικαίωμα, ὁ γὰρ ἐκεῖνος Μητροφάνης ἀνερωπητὸς καὶ ἀκρίτως τὸν θρόνον ἀναλαβεῖν, καὶ τὸν ἀντ' αὐτοῦ χειροτονηθέντα διῶξαι; Ἰν οὕτως ἔχοντων, ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἐνταῦθα ἀρχιερεῖς διασκεψόμενοι ἀκριβῶς καὶ λεπτομερῶς πάντα, κατὰ γόντες τῶν τετολμημένων ἐκείνῳ τῷ γέροντι, γράφομεν καὶ ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀποφαινόμεθα, συνοδικῶς καὶ ὁλοφύχως, μιᾷ γνώμῃ καὶ ἀδιάσπῳ προαιρέσει, ἵνα ὁ παναγιώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης οἰκουμένικος πατριάρχης κύρ Ἰερεμίας, ὡς καλῶς ἐξ ἀρχῆς καὶ νομίμως χειροτονηθείς, καὶ ἀναχθεὶς εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον, εἴη, καὶ ὁ νομαζῆται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, τιμώμενος παρὰ πάντων πρεπόντως καὶ προσκυνούμενος, πᾶν δὲ εἰτι ἐπράχθη, καὶ ἐλαλήθη, καὶ

ἐγράφη κατ' αὐτοῦ, ἅτε μηδαμῶθεν ἔχον τὸ βέβαιον, ὡς μὴ γεγονός λογίζεται, καὶ εἴη ἄκυρον καὶ ἀνίσχυρον, ὅτε δηλαδὴ ψευδὴς λόγος τῆς ἐπιβάσεως, καὶ ἡ σὺν αὐτῷ ἐπισυμβᾶσα ἀθέμιτος καθάρσεις, ἀποφαινόμενοι καὶ τοῦτο ἵνα οἱ λαλθέντες ἀφορισμοὶ ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ χάριν καὶ προσταγὴν ἐκείνου τοῦ γέροντος κατ' ἀλλήλων καὶ κατὰ πάντων, ὑπάρχωσι λελυμένοι τῇ θεῇ χάριτι· ναὶ γένοιτο, Χριστὲ βασιλεῦ. Ἐπὶ γὰρ τοῦτο καὶ τὸ παρὸν συνοδικὸν ἐγένετο ἐγγραφον, καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κώδικι εἰς μόνιμον καὶ διηνεκῇ τὴν ἀσφάλειαν.

Ἐν ἔτει ζ, πη', Αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος η'.

ΟΙ ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΟΙ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

I.

Ἐκ τύχης ἐγνώρισά ποτε εἰς Παρισίους νέον πινά, ὃν οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶχον πέμψει ἐκεῖ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του καὶ ἐκμάθησιν τῆς ἱατρικῆς. Ὀνομάζετο Ἀνδρέας Δερκούρ, καὶ ὅτε μετ' αὐτοῦ ἐγνωρίσθην ἦτο μὲν δέκαοκταετής. Εἶχε δὲ φυσιογνωμίαν ἐξ ἐκείνων, ἃς ὁ Βύρων ονομάζει τοῦ συρμού, διότι εἶχε πρόσωπον μὲν ὠρὸν, χαρακτηριστικὰ δὲ σχεδὸν κανονικά· καὶ ἡ μὲν κόμη, ὠραίου μελανοῦ καὶ στίλβοντος χρώματος, ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ, τὸ δὲ γλυκὺ αὐτοῦ βλέμμα εἰς ἄκρον τὸν δρώμενον εἴλκυεν· ἠδύνατό τις ν' ἀναγνώσῃ ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου μὲν ἀλλὰ χαρίεντος προσώπου αὐτοῦ τὴν ἄρρητον ἀγαθότητα τῆς καρδίας του. Τρίκα δ' ὀλόκληρα ἔτη διεβίωσαμεν ὁ εἰς πλησίον τοῦ ἄλλου μετὰ πολλῆς οἰκειότητος. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἠναγκάσθην νὰ ἀπομακρυνθῶ ἐπὶ μικρὸν τῶν Παρισίων, ὅτε δ' ἐπέστρεψα, ἔτρεξα πλησίον τοῦ Ἀνδρέου, ἀλλ' εἶχε μετοικήσει, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μ' εἴπῃ ποῦ διέμενε· τοῦτο ἀληθῶς μὲ κατέπληξε καὶ μὲ ἐτρόμαξε. Πῶς, διανοοῦμένη, τοιαύτη εἶναι ἡ τύχη τῶν στενωτέρων σχέσεων, αἵτινες, πρέπει νὰ ᾔνε αἰώνια; Τὴν ἐπαύριον ἐζήτησα πάλιν νὰ ἐπανεύρω τὸν ἀρχαῖον φίλον μου, ἀλλ' αἱ ἀναζητήσεις μου ἄπρακτοι ἀπέβησαν ἄγονοι· ὑπελείπετό μοι ὅμως εἰσέτι ἐλπίς τις, ἥτις ἦτο τὸ νὰ γράψω εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ καὶ μάθω ὅ, τι τοσοῦτον ἐπεθύμουν. Τὸ μέσον τοῦτο

ἦτο μὲν τὸ ἔσχατον, ἀνέθηκα ὅμως τὴν ἡσυχίαν μου εἰς ταύτην τὴν ἐλπίδα καὶ ἔγραψα. Ἡ ἀποκρίσις τῆς οἰκογενείας του ποσῶς δὲν μὲ παρηγόρησε· διότι μοι ἔλεγον, ὅτι πρὸ δύο μηνῶν ὁ Ἀνδρέας ἔπαυσε τὴν ἀλληλογραφίαν, δι' ὅπερ καὶ ὁ ἀδελφός του Κάρλος ἀφῆσας τὸ Διζὸν ἀμέσως, καὶ φθάσας εἰς Παρισίους πρὸς ἀναζήτησιν αὐτοῦ, ἀπέτυχεν εἰς τὰς ἐρεῦνας του· προσέθετον δὲ ὅτι ἀπέδιδον ταύτην τὴν ἀφάνειαν εἰς ὑπόθεσιν τῆς καρδίας, καὶ μὲ παρεκάλουν ἐάν ποτε ἐμάνθωνον περὶ αὐτοῦ, νὰ σπεύσω νὰ ἀναγγείλω τοῦτο εἰς τὴν κλαίουσαν μητέρα καὶ τὸν ἀπαρηγόρητον γηραιὸν πατέρα του.

Ἐνα μῆνα σχεδὸν ἀργότερα, ὁ ὑπὲρ τῆς τοῦ ξενοδοχείου μου μοι ἐνεχείρισε πρῶταν τινὰ ἐπιστολὴν, ἐπὶ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος τῆς ὁποίας μὲν ἐξέριψα τοὺς ὀφθαλμούς καὶ ἐξέβλαλα κραυγὴν ἐκπληκτικὴν καὶ χαροποιάν· διότι ἀνεγνώρισκα τὸν τοῦ Ἀνδρέα, ὅθεν ἔσπευσα ν' ἀποσφραγίσω αὐτήν· ἰδοὺ δὲ τί περιεῖχε.

« Πρέπει ν' ἀνησυχῇς δι' ἐμὲ, φίλτατέ μοι, καὶ δικαίως πρέπει συχνάκις νὰ μ' αἰτιάσῃς διὰ τὴν ἀχαριστίαν καὶ λήθην μου, διότι θὰ ὑπέθεσες ὅτι ἡ φιλία μου πρὸς σὲ ἦτο ἀσθενεστάτη, ἐπειδὴ σὲ ἄφησα χωρὶς νὰ προαναγγείλω τὴν ἀναχώρησίν μου, καὶ χωρὶς νὰ σ' ἀπευθύνω λέξιν ἀποχαιρέτισμοῦ. Οὐδὲν ὅμως ἐκ τούτων εἶνε, φίλτατέ μοι· ἡ φιλία μου εἶναι ἐπίσης διάπυρος ὡς ἄλλοτε, ἄλλο αἶσθημα μόνον ἐκυρίευσεν πρὸ ὀλίγου τὴν ψυχὴν μου, καὶ θὰ σοὶ τὸ ὁμολογήσω, τοῦτο τὸ αἶσθημα μ' ἐξουσιάζει ὀλόκληρον. Ἀγαπῶ, φίλε μου, ἀγαπῶ ὅπως οὐδέποτε διανοοῦμένη ὅτι ἔπρεπε ν' ἀγαπῶ· ἀγαπῶ μὲ τόσην ὁρμὴν, ὥστε πᾶν ὅ, τι ἀνέγων ἄλλοτε εἰς τὰ βιβλία διὰ τὸν ἔρωτα καὶ κατηγόρουν καθ' ὑπερβολὴν, μὲ φαίνεται ψυχρὸν συγκρινόμενον πρὸς ὅ, τι δοκιμάζω, ὅ, τι αἰσθάνομαι· ὦ! πόσον ἡ νέα αὕτη, τὴν ὁποίαν ἀγαπῶ, εἶναι ὠραία, πόσον πρέπει νὰ ᾔνε ἀγαθὴ, καὶ πόσον εἶναι ἡδὺ τὸ ὄνομά της προφερόμενον! Ἐρμάνση! τί ὠραῖον ὄνομα! Ἄς σοὶ εἴπω πῶς συνήντησα αὐτὴν ἡμέραν τινὰ εἰς Κεραμεικόν. Εὐρίσκετο μετὰ γυναικὸς τινὸς γυναικὸς, πλήρους μερίμνης διὰ τὸν θησαυρὸν, ὃνπερ ἐνεπιστεύθησαν αὐτῇ, καὶ περιεπάτου ἀμφοτέραι ὑπὸ τὰς μεγάλας καστανέας, αἵτινες προσέφυλταν αὐτὰς ὑπὸ τὰς θερμὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας. Ἀφοῦ δὲ ἔλαβεν ἐπιχαρίτως τὸν βραχίονα τῆς καλῆς αὐτῆς θείας, ἐβάδιζον ἀμφοτέραι ὁμιλοῦσαι χαμνηλοφώνως, ὅτε ἐγὼ καθήμενος ἐπὶ τινος ἐδράνου,